

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Szatmári Malom Kft.

Καθού: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Εμπίπτει η εκ μέρους επιχειρήσεως δημιουργία νέας μονάδας παραγωγής με κλείσιμο των παλαιών μονάδων, χωρίς όμως αύξηση της υφιστάμενης ικανότητας παραγωγής, στην έννοια της βελτίωσης των συνολικών επιδόσεων της γεωργικής εκμεταλλεύσεως, η οποία χρησιμοποιείται στο άρθρο 26, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 1698/2005 του Συμβουλίου;
- 2) Μπορεί η επένδυση την οποία σχεδιάζει η αναιρεσείουσα να θεωρηθεί ως επένδυση για τη βελτίωση των συνολικών επιδόσεων της επιχειρήσεως, υπό την έννοια των άρθρων 20, στοιχείο β', σημείο iii, και 28, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 1698/2005⁽¹⁾ του Συμβουλίου;
- 3) Είναι οι διατάξεις του άρθρου 6, παράγραφος 3, της αποφάσεως αριθ. 47 του Υπουργού Γεωργίας και Αγροτικής Αναπτύξεως, της 17ης Απριλίου 2008, σύμφωνες προς το άρθρο 28, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 1698/2005 του Συμβουλίου, στο μέτρο που προβλέπουν ενίσχυση για τις πράξεις που αποσκοπούν, όσον αφορά τις μονάδες αλευροποιίας, αποκλειστικά στον εκσυγχρονισμό της υπάρχουσας ικανότητας παραγωγής; Επιτρέπει ο κανονισμός του Συμβουλίου τη θέσπιση εθνικής κανονιστικής ρυθμίσεως αποκλειούσας για οικονομικούς λόγους τη χορήγηση ενισχύσεως για ορισμένα αναπτυξιακά μέτρα;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1698/2005 του Συμβουλίου, της 20ής Σεπτεμβρίου 2005, για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) (ΕΕ L 277, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bayerisches Verwaltungsgericht München (Γερμανία) στις 18 Μαρτίου 2013 — Herbaria Kräuterparadies GmbH κατά Freistaat Bayern

(Υπόθεση C-137/13)

(2013/C 171/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bayerisches Verwaltungsgericht München

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Herbaria Kräuterparadies GmbH

Καθού: Freistaat Bayern

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 27, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού (ΕΚ) 889/2008⁽¹⁾ την έννοια ότι η χρήση των αναφερόμενων σε αυτό ουσιών επιβάλλεται εκ του νόμου μόνο στην περίπτωση που μια ρύθμιση του δικαίου της Ένωσης ή μια σύμφωνη προς το δίκαιο αυτό εθνική ρύθμιση προβλέπει, για το τρόφιμο στο οποίο πρόκειται να ενσωματωθούν οι εν λόγω ουσίες, είτε ευθέως την προσθήκη των ουσιών αυτών είτε τουλάχιστον μια ελάχιστη περιεκτικότητα των ουσιών αυτών στο συγκεκριμένο τρόφιμο;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα: Έχει το άρθρο 27, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού (ΕΚ) 889/2008 την έννοια ότι η χρήση των εν λόγω ουσιών επιβάλλεται εκ του νόμου και στις περιπτώσεις κατά τις οποίες, χωρίς την ενσωμάτωση μίας τουλάχιστον από τις εν λόγω ουσίες, η διάθεση ενός τροφίμου στην αγορά ως συμπληρώματος διατροφής ή/και με την προβολή ισχυρισμών υγείας θα ήταν παραπλανητική για τον καταναλωτή, διότι λόγω της πολύ μειωμένης περιεκτικότητας στην εν λόγω ουσία το τρόφιμο αυτό δεν μπορεί να εκπληρώσει τον σκοπό για τον οποίο προορίζεται ως τρόφιμο ή/και τον σκοπό ο οποίος δηλώνεται μέσω του ισχυρισμού υγείας;
- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα: Έχει το άρθρο 27, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού (ΕΚ) 889/2008 την έννοια ότι η χρήση των εν λόγω ουσιών επιβάλλεται εκ του νόμου και στις περιπτώσεις στις οποίες ένας συγκεκριμένος ισχυρισμός υγείας επιτρέπεται να χρησιμοποιείται μόνο για τρόφιμα που περιέχουν ορισμένη ποσότητα, τη λεγόμενη «σημαντική ποσότητα», μιας από τις εν λόγω ουσίες;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 889/2008 της Επιτροπής, της 5ης Σεπτεμβρίου 2008, σχετικά με τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 834/2007 του Συμβουλίου για τη βιολογική παραγωγή και την επισήμανση των βιολογικών προϊόντων όσον αφορά τον βιολογικό τρόπο παραγωγής, την επισήμανση και τον έλεγχο των προϊόντων (ΕΕ L 250, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Berlin (Γερμανία) στις 19 Μαρτίου 2013 — Naime Dogan κατά Bundesrepublik Deutschland

(Υπόθεση C-138/13)

(2013/C 171/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Berlin

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Naime Dogan

Καθής: Bundesrepublik Deutschland

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιβαίνει στο άρθρο 41, παράγραφος 1, του πρόσθετου πρωτοκόλλου της συμφωνίας συνδέσεως της 12ης Σεπτεμβρίου 1963 μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκικής Δημοκρατίας για τη μεταβατική φάση της συνδέσεως το οποίο υπεγράφη στις 23 Νοεμβρίου 1970 (στο εξής: πρόσθετο πρωτόκολλο) ρύθμιση του εθνικού δικαίου, που εισήχθη το πρώτον αφού ετέθησαν σε ισχύ οι προαναφερθείσες διατάξεις, με την οποία η είσοδος για πρώτη φορά μέλους της οικογενείας Τούρκου υπηκόου, ο οποίος απολαύει της νομικής θέσεως του άρθρου 41, παράγραφος 1, του πρόσθετου πρωτοκόλλου, εξαρτάται από το κατά πόσον το μέλος της οικογενείας αποδεικνύει προ της εισόδου του ότι διαθέτει γνώσεις της γερμανικής που του επιτρέπουν να συνεννοείται στοιχειωδώς;
- 2) Αντιβαίνει στο άρθρο 7, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2003/86/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης ⁽¹⁾ η προαναφερθείσα στο πρώτο ερώτημα ρύθμιση του εθνικού δικαίου;

⁽¹⁾ ΕΕ L 251, σ. 12.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Specializat Cluj (Ρουμανία) στις 20 Μαρτίου 2013 — Bogdan Matei, Ioanna Ofelia Matei κατά SC Volksbank România SA

(Υπόθεση C-143/13)

(2013/C 171/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Specializat Cluj

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείοντες: Bogdan Matei, Ioanna Ofelia Matei

Αναιρεσιβαλλομένη: SC Volksbank România SA

Προδικαστικό ερώτημα

Λαμβάνοντας υπόψη ότι, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ ⁽¹⁾, η εκτίμηση του καταχρηστικού χαρακτήρα των ρητρών δεν μπορεί να αφορά ούτε τον καθορισμό του αντικειμένου της συμβάσεως ούτε το ανάλογο ή μη μεταξύ της τιμής ή της αμοιβής, αφενός, και των παρεχομένων ως αντάλλαγμα υπηρεσιών ή αγαθών, αφετέρου, οι εν λόγω ρήτρες είναι διατυπωμένες κατά τρόπο σαφή και κατανοητό

και

δοθέντος ότι, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 1 [ΣΤΜ: στην πραγματικότητα πρόκειται για την παράγραφο 2], της οδηγίας 2008/48/ΕΚ ⁽²⁾, ο δίδομενος στο άρθρο 3, στοιχείο ζ', της οδηγίας αυτής ορισμός του συνολικού κόστους της πιστώσεως για τον καταναλωτή, το οποίο κόστος περιλαμβάνει το σύνολο των προμηθειών τις οποίες καλείται να πληρώσει ο καταναλωτής στο πλαίσιο της συμβάσεως πίστωσης, δεν εφαρμόζεται όταν πρόκειται για τον

καθορισμό του αντικειμένου μιας διασφαλιζόμενης με την εγγραφή υποθήκης συμβάσεως πίστωσης

ερωτάται αν

οι έννοιες του “αντικείμενου” και/ή της “τιμής”, περί των οποίων γίνεται λόγος στο άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ, μπορούν να ερμηνευθούν ως καταλαμβάνουσες και έννοιες –“αντικείμενο” ή/και «τιμή» της διασφαλιζόμενης με την εγγραφή υποθήκης συμβάσεως πίστωσης– οι οποίες περιλαμβάνουν, μεταξύ των συνιστώντων την οφειλόμενη για τη χορήγηση της πίστωσης αντιπαροχή στοιχείων, και το συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο της διασφαλιζόμενης με την εγγραφή υποθήκης συμβάσεως πίστωσης, απαρτιζόμενο από το σταθερό ή μεταβλητό επιτόκιο, την τραπεζική προμήθεια και άλλα κόστη απαντώντα και οριζόμενα στη σύμβαση πίστωσης

⁽¹⁾ Οδηγία του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ L 95, σ. 29).

⁽²⁾ Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 133, σ. 66).

Προσφυγή της 22ας Μαρτίου 2013 — Βασίλειο της Ισπανίας κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-146/13)

(2013/C 171/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγον: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωποι: E. Chamizo Llatas et S. Centeno Huerta)

Καθών: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Δικαστήριο:

— να κρίνει κατά νόμο ανίσχυρο τον κανονισμό (ΕΕ) 1257/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2012, για τη θέσπιση ενισχυμένης συνεργασίας στον τομέα της δημιουργίας ενιαίου καθεστώτος προστασίας των ευρεσιτεχνιών ⁽¹⁾ ή, επικουρικώς, να τον ακυρώσει στο σύνολό του·

— επικουρικώς, να ακυρώσει:

α) το άρθρο 9, παράγραφος 1, στο σύνολό του, και παράγραφος 2, του κανονισμού, κατά το γράμμα του πέμπτου λόγου ακυρώσεως της προσφυγής και

β) το άρθρο 18, παράγραφος 2, του κανονισμού στο σύνολό του, καθώς και όλες τις περιλαμβανόμενες στον κανονισμό παραπομπές στο ενοποιημένο σύστημα επιλύσεως των διαφορών σε θέματα διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας ως νομικό καθεστώς του ενιαίου διπλώματος ευρεσιτεχνίας και ως πηγή του δικαίου του ενιαίου διπλώματος ευρεσιτεχνίας, και

— να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.